

ИВАН ВАЗОВ В ИЗГНАНИЕ

chitanka.info

*Приятели, вий не забравихте
прокудений беден поет,
в скръбта му го сам не оставихте,
сгряхте го с братски привет.*

*Изпитах аз тежки гонения
там, в моята родна страна.
Във чуждата — нови мъчения:
самотност, тъга, тъмнина...*

*О боже, защо туй страдание —
далеко от моя народ
да тлея в горчиво изгнание,
да влача печално живот?*

*Да крия от чужди сълзите си,
да чезна ненужен, нечут —
аз сила ли нямам в гърдите си
за работа честна, за труд?*

*Не свети ли ум под челото ми
и в мен не кипи ли кръвта,
не трябва ли вече живота ми
за нищо добро във света?*

*Ил няма кому подкрепление
духовно в бедата да дам,
да влея заря, пробуждение
в заспалите съвести там?*

*Напразно... А сърце прободено
копнее в чужбина и мре...
Не тебе се сърдя, о родино,
не ти ме отфърли, презре.*

*Ти пак ми разгръщаш обятия,
но ти си сама под ярем,
еднакви са нашите проклетия,
под същите удари мрем.*

*Приятели — вий не забравихте
поета в таз тежка тъга,
да плаче от радост направихте
сърцето ми клето сега,*

*когато за дъх освежителен
копнее в тоз чужди предял,
за братски привет ободрителен
от родна земя долетял.*

Одеса, 1888

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.